

บทที่ 4

นวนิยายสำหรับวัยรุ่น

เค้าโครงเรื่อง

1. ความหมายของนวนิยาย
2. ประวัติการจัดทำนวนิยายสำหรับวัยรุ่น
3. ประเภทของนวนิยายสำหรับวัยรุ่น
4. คุณธรรมในนวนิยายสำหรับวัยรุ่น
5. นวนิยายสำหรับวัยรุ่นเล่มที่ควรรู้จัก

สาระสำคัญ

1. นวนิยาย หมายถึง เรื่องที่แต่งขึ้นโดยอาศัยจินตนาการของผู้แต่ง อาศัยความจริง สภาพแวดล้อมธรรมชาติ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเป็นส่วนหนึ่งของเรื่อง มีเนื้อเรื่อง ตัวละคร บทบาทและการสนทนาของตัวละครที่อาจจะมีหรือเป็นจริงก็ได้หรือไม่จริงก็ได้ นวนิยายมีลักษณะเป็นร้อยแก้ว และมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความเพลิดเพลินความบันเทิงใจแก่ผู้อ่าน

2. การจัดทำนวนิยายสำหรับวัยรุ่นเริ่มจัดทำเมื่อใดไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด แต่เกิดขึ้นจากอุบัติเหตุทางวรรณกรรม จากการเรียกร้องของวัยรุ่นที่ต้องการให้มีการจัดทำนวนิยายสำหรับวัยรุ่นโดยเฉพาะ การพิจารณาว่านวนิยายเรื่องใดเป็นที่นิยมอ่านสำหรับวัยรุ่น ให้สังเกตจากจำนวนเล่มของการพิมพ์ ระยะเวลาและจำนวนการพิมพ์ซ้ำ

3. นวนิยายสำหรับวัยรุ่นจำแนกได้เป็น 11 ประเภท คือ นวนิยายเรื่องเกี่ยวกับกีฬา สัตว์ นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ชีวิตจริง ความรักของหนุ่มสาว ผจญภัย เรื่องลึกลับ การเมือง ปัญหาของมนุษย์ วัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชนต่างชาติ

4. นวนิยายสำหรับวัยรุ่นแฝงไว้ด้วยคติธรรมและคุณธรรม มีคุณค่า ให้ความรู้สึกทางจิตใจที่ดีงาม เป็นแบบอย่างในการปฏิบัติและการดำเนินชีวิตแก่วัยรุ่น คุณธรรมในนวนิยายสำหรับวัยรุ่น ได้แก่ ความสุภาพอ่อนน้อม ความเมตตากรุณา ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์สุจริต ความขยันหมั่นเพียร ความมัธยัสถ์ ความอดทน ความกล้าหาญ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความรอบคอบและไม่ประมาท

5. นวนิยายสำหรับวัยรุ่นเล่มที่ควรรู้จัก เป็นนวนิยายที่ได้รับการคัดเลือกว่ามีคุณค่าสำหรับวัยรุ่น จากการประกวดหนังสือในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2515 มาจนถึงปัจจุบัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. อธิบายความหมายของนวนิยายได้
2. บอกประวัติการจัดทำนวนิยายสำหรับวัยรุ่นได้
3. บอกประเภทของนวนิยายสำหรับวัยรุ่นได้
4. บอกลักษณะของคุณธรรมในนวนิยายสำหรับวัยรุ่นได้
5. ยกตัวอย่างชื่อนวนิยายสำหรับวัยรุ่นที่ได้รับการคัดเลือกว่ามีคุณค่าสำหรับวัยรุ่นได้

หนังสือบันเทิงคดี (fiction) เป็นหนังสือที่แต่งขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อความบันเทิงแก่ผู้อ่าน หนังสือบันเทิงคดีสำหรับวัยรุ่นคือหนังสือประเภทนวนิยายและเรื่องสั้น หรือเป็นที่รู้จักกันว่า “หนังสืออ่านเล่น” สมัยก่อนผู้ใหญ่มักนิยมเรียกหนังสือชนิดนี้ว่า “หนังสือประโลมโลก” หรือ “นิยายประโลมโลก” ผู้ใหญ่บางคนคิดว่าน่าจะเรียกว่า “หนังสือประโลมอารมณ์” มากกว่า เพราะเป็นหนังสือที่ให้ความบันเทิงผ่อนคลายอารมณ์เครียดได้ แต่มีนวนิยายบางเรื่องที่ทำให้อารมณ์ของผู้อ่านเกิดอารมณ์ได้ เช่น มีความตื่นเต้นระทึกใจ เร้าอารมณ์ให้สุขหรือเศร้าตามเนื้อเรื่อง บางเรื่องชวนให้ผู้อ่านหัวเราะหรือร้องไห้หรือรุ่มร้อน บางคนมีอาการกระเจิดกระเจิงก็มี คงเป็นด้วยเหตุนี้ก็ได้ ผู้ใหญ่สมัยก่อนจึงเรียกหนังสือนวนิยายว่า “หนังสือประโลมโลก”

1. ความหมายของนวนิยาย

ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ ได้กล่าวถึงความหมายของนวนิยาย (novel) ว่า “ธรรมชาติของนวนิยายนั้นอย่างหนึ่งคือ เป็นเรื่องแต่ง มีตัวละคร มักใช้กลวิธีที่ทำให้ผู้อ่านแลเห็นได้ง่ายว่าไม่ใช่เรื่องจริง เป็นเรื่องสมมุติ แม้จะแต่งเรื่องของบุคคลที่มีชีวิตอยู่จริง ๆ ก็จะทำให้คนอ่านรู้ว่าไม่ได้เขียนเรื่องจริง แต่วิธีการเจรจาของตัวละครในเรื่องจะเลียนแบบชีวิตจริงมากที่สุด วิธีเจรจาหรือสนทนาของตัวละครนิยมให้เป็นไปตามฐานะ ตามวัย และพยายามวาดภาพให้เห็นอาการกิริยาของตัวละครให้ชัด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยดำเนินเรื่อง”(1)

นวนิยายเป็นเรื่องร้อยแก้ว แต่งขึ้นโดยจินตนาการของผู้แต่ง อาศัยความจริงธรรมชาติและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริงเป็นส่วนหนึ่งของเรื่อง และมีโครงเรื่อง ตัวละคร และบทบาทของตัวละครที่อาจจะจริงหรือไม่จริงก็ได้ นวนิยายเสนอเรื่องราวที่มหัศจรรย์ เรื่องลึกลับ มีความตื่นเต้นเร้าใจ มีพลังอำนาจที่พิสัยของมนุษย์ นวนิยายมีจุดมุ่งหมายเพื่อความบันเทิงแก่ผู้อ่าน

นวนิยายสำหรับวัยรุ่นเป็นวรรณกรรมประเภทหนึ่งซึ่งสอนให้วัยรุ่นเจริญวัยเป็นผู้ใหญ่นักเขียนนวนิยายสำหรับวัยรุ่นเป็นนักเขียนที่มีความจริงจัง และมีความพยายามที่จะให้ความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ ชัยชนะและความพ่ายแพ้ ความกดดันและการคลายความตึงเครียดของผู้ที่อยู่ในวัยระหว่าง 12-20 ปี กำลังประสบอยู่ได้ออกมาในรูปของตัวอักษร โดยทั่วไป นวนิยายที่ดีสำหรับวัยรุ่นจะไม่เสนอเนื้อหาที่แสดงว่าต้องการอบรมสั่งสอนศีลธรรมจรรยาแก่วัยรุ่นอย่างชัดเจน หรือเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาตามที่ตัวละครประสบอยู่ แต่จะให้ข้อคิดแก่ผู้อ่าน

(1) ม.ล. บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, วิเคราะห์วรรณคดีไทย. (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2517), หน้า 113.

เพื่อนำไปคิดแก้ไขเอง เพราะชีวิตของมนุษย์นั้นมีทั้งความดี ความไม่ดี ความสำเร็จ ความล้มเหลว ความสมหวัง ความชั่วร้าย ความสูญเสีย ฯลฯ และโดยสภาพความเป็นจริงแล้วจะไม่มีรูปแบบที่แน่นอนที่ใช้แก้ไขปัญหาชีวิตของเรา

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

1. อธิบายความหมายของนวนิยาย
2. บอกลักษณะของนวนิยายที่ดีสำหรับวัยรุ่น

2. ประวัติการจัดทำนวนิยายสำหรับวัยรุ่น

การจัดทำหนังสือนวนิยายสำหรับวัยรุ่น ไม่ว่าจะป็นนวนิยายภาษาอังกฤษหรือภาษาไทยเริ่มจัดทำเมื่อใดไม่ปรากฏแน่ชัด แต่มีการพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไป และเกิดขึ้นจากอุบัติเหตุทางวรรณกรรม (Literary Accidents) โดยทั่วไปหนังสือนวนิยายในสมัยก่อนจัดทำขึ้นสำหรับผู้ใหญ่เท่านั้น แต่เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่เต็มไปด้วยความใคร่รู้ใคร่เห็น สนใจในทุกอย่างรอบข้าง จึงอ่านหนังสือสำหรับผู้ใหญ่ด้วย และได้เรียกร้องว่าน่าจะมีหนังสือดีๆ ที่เหมาะสมกับความสนใจและความสามารถในการอ่านของวัยรุ่นโดยเฉพาะด้วย ตัวอย่างของหนังสือนวนิยายสำหรับวัยรุ่นที่เกิดจากอุบัติเหตุทางวรรณกรรมอังกฤษ ได้แก่เรื่อง “การผจญภัยของฮัคเคิลเบอรี่ ฟินน์” ของมาร์ค ทเวน และเรื่อง “สี่ตระกูล (Little Women)” ของหลุยซา เมย์ อัลคอตท์ เป็นต้น โดยปกติอัลคอตท์เป็นนักเขียนนวนิยายสำหรับผู้ใหญ่ แต่นวนิยายของเธอเป็นที่ชื่นชอบของวัยรุ่นสาว ๆ ยิ่งนัก เนื่องจากเนื้อเรื่องมีลักษณะของความเป็นจริงและตัวละครมีวัยใกล้เคียงกับผู้อ่าน นอกจากนี้ มีนักเขียนอีกหลายคนเขียนนวนิยายเกี่ยวกับการผจญภัย เรื่องลึกลับธรรมชาติและมนุษย์ แม้ว่าหนังสือเหล่านี้ไม่ได้จัดทำขึ้นเพื่อผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่นโดยเฉพาะ แต่เป็นที่นิยมอ่านสำหรับวัยรุ่นหนุ่มสาวมาก จึงจัดได้ว่าเป็นอุบัติเหตุทางวรรณกรรมและเป็นนวัตกรรมใหม่สำหรับ “หนังสือนวนิยายสำหรับวัยรุ่น”

นวนิยายสำหรับวัยรุ่นที่จัดทำในระยะแรกไม่มีคุณภาพเท่าที่ควร โครงร่างของการเสนอเนื้อเรื่องมีรูปแบบโดยเฉพาะ ไม่มีการบรรยายอุปนิสัยและลักษณะของตัวละคร และใช้ภาษาที่ไม่สละสลวยและน่าเบื่อ การตัดสินว่านวนิยายเรื่องใดเป็นที่นิยมสำหรับวัยรุ่น ให้สังเกตจากจำนวนของการพิมพ์ และระยะเวลาในการพิมพ์ซ้ำ ในวงการหนังสือนวนิยายสำหรับวัยรุ่นในประเทศสหรัฐอเมริกา หนังสือเรื่อง *Seventeenth Summer* เขียนโดย มอริส ดาลีน

(ค.ศ. 1940) เป็นนวนิยายที่เป็นที่นิยมสำหรับวัยรุ่นมากที่สุด และเป็นนวนิยายสำหรับวัยรุ่นอเมริกันเล่มแรกที่จัดว่ามีคุณภาพในด้านเกี่ยวกับการเสนอเนื้อเรื่อง การดำเนินเรื่อง ตัวละคร และการใช้ภาษา

Seventeenth Summer เป็นนวนิยายเกี่ยวกับชีวิตและความรักของวัยรุ่นชายหนุ่มและหญิงสาวคู่หนึ่ง แองจี้เป็นสาววัยรุ่นอายุ 17 ปี (เป็นตัวละครเอกของเรื่องนี้) ในภาคฤดูร้อนที่เธอได้สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนสตรีแห่งหนึ่ง และอยู่ในระหว่างการสมัครเป็นนักศึกษาในระดับวิทยาลัย เธอได้พบกับแจ๊คคนส่งขนมปังในเมืองเล็กๆ เมืองหนึ่งของรัฐวิสคอนซิน ในเนื้อเรื่องแสดงถึงความเห็นอกเห็นใจในความคิด ความรู้สึก ความกลัว และพฤติกรรมของแองจี้ ประการแรก เธอเกรงว่าครอบครัวของเธอจะอับอายเมื่อแจ๊คได้มาพบกับครอบครัวของเธอและขอนัดพบเธอเป็นครั้งแรก ประการที่สอง เธอกลัวว่าแจ๊คจะเข้ากับครอบครัวของเธอไม่ได้ ขณะเดียวกันแองจี้มีความอับอายที่มีพี่สาวของเธอมีชื่อเสียงไม่สู้จะดีนักในกลุ่มของชายหนุ่ม เนื่องจากพี่สาวของเธอมีความคิดว่าการตีเมียหรือเสพลิงมีนเมาเป็นวิธีการดึงดูดความสนใจจากเพศตรงข้าม ดังนั้น แองจี้ระมัดระวังตัวเองที่จะไม่ให้มีความรู้สึกรักและหวังใยต่อแจ๊คมากเกินไป และยังตระหนักว่าเธอยังอยู่ในวัยเรียน ในที่สุดเธอจึงรู้ว่าความรักที่เธอมีต่อแจ๊คนั้นเป็นความรักที่หือหาวไม่ยั่งยืน เขาและเธอจึงต้องอำลาจากกัน

ปัจจุบันนี้แม้ว่าสภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปแล้วก็ตาม หนังสือ **Seventeenth Summer** ยังเป็นที่นิยมอ่านสำหรับวัยรุ่นในปัจจุบัน เนื่องจากนวนิยายเรื่องนี้สะท้อนให้เห็นชีวิตที่คล้ายคลึงกับความเป็นจริงของวัยรุ่น ความสัมพันธ์และการพบปะกันกับเพื่อนต่างเพศของชายหนุ่มและหญิงสาว ทศนคติของวัยรุ่นโดยทั่วไป และการพิจารณาเกี่ยวกับความถูกต้องและความไม่ถูกต้องของการแสดงออกซึ่งพฤติกรรมของวัยรุ่น ความคิดเห็นใดๆ ที่เกิดจากตัวละครจะเป็นที่พึงพอใจแก่ผู้อ่านเองมากกว่าความคิดเห็นของบุคคลที่สามหรือผู้เขียน

สำหรับนวนิยายไทยที่จัดทำสำหรับวัยรุ่นหรือที่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่นมีจำนวนน้อยมาก วัยรุ่นจึงชอบอ่านนวนิยายที่เหมาะสมสำหรับผู้ใหญ่อ่าน นวนิยายไทยที่วัยรุ่นเมื่อสามสิบปีกว่ามาแล้วพึงพอใจอ่าน และยังเป็นที่ยอดนิยมของวัยรุ่นในปัจจุบันคือ เรื่อง **ปริศนา เจ้าสาวของอานนท์** และ **รัตนาวดี** ของ ว.ณ. ประมวญมารค (พระเจ้าวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าวิภาวดีรังสิต) นวนิยายยอดนิยมทั้งสามเรื่องนี้ให้ความเพลิดเพลิน ความสนุก และความเบิกบานใจแก่ผู้อ่านวัยรุ่นยิ่งนัก จนกระทั่งได้มีการจัดทำเป็นบทละครโทรทัศน์และภาพยนตร์ ซึ่งศาสตราจารย์คุณัญญวณ อินทรกำแหง ได้วิเคราะห์เกี่ยวกับนวนิยายดังกล่าวในหนังสือ **วรรณกรรมวิจารณ์** ไว้ดังนี้ (2)

(2) ัญญวณ อินทรกำแหง, **วรรณกรรมวิจารณ์ ตอนที่ 3**. (กรุงเทพฯ: ดวงกมล, 2521), หน้า 166-172.

นวนิยายเรื่องนี้เป็นที่ติดใจของผู้อ่านซึ่งส่วนใหญ่เป็นสตรี เห็นจะเป็นที่สามารถให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านได้อย่างยิ่ง ทั้งที่เค้าโครงเรื่องแสนจะธรรมดา คือ นางเอกสวย เก่งฉลาด แต่จน และที่เหมาะสมยิ่งขึ้นก็คือเป็นนักเรียนนอก อยู่เมืองนอกตั้งแต่เล็ก กลับมาพูดอังกฤษเป็นไฟ เก่งการกีฬาที่หญิงชายต้องอิจฉา เก่งเทนนิส ว่ายน้ำ ปราบพวยศม้า และแน่นอนที่สุด นวนิยายเรื่องนี้จะไม่มีรสเลยถ้าปราศจากพระเอกหนุ่มหน้าโก้เหมือนเออรอล ฟลินน์ คือ ท่านชายพจนปริชา ผู้เฉลียวฉลาดและมั่งคั่ง และเรื่องก็ลงเอยด้วยดี หลังจากที่นางเอกเก่ง จน แต่สวย ฉลาด และยากจนนั้นได้ผจญกับความยากจนพอเช็ดๆ ฟัน แล้วยังได้ทำความเข้าใจอันดีกับพระเอกและมีความสุขเกษมร่วมกันนับแต่วันนั้นไป

โดยเรื่องแบบนี้หาได้ง่ายทั่วไปในนวนิยายในท้องตลาดกลาดเกลื่อน แต่สิ่งที่นวนิยายเรื่องอื่นในเค้าโครงเดียวกันขาดไปก็คือ ความมีชีวิต ว.ณ. ประมวญมารค ทรงสร้างปริศนาให้เป็นตัวละครที่มีชีวิต เป็นความแจ่มใส จะอยู่ด้วยกันจนตายจากกัน ฉะนั้น จึงจำต้องหาคนที่มิอะไรๆ เหมือนกันพอที่จะเข้าใจกันได้ ทนกันได้ และอยู่ด้วยกันได้

ในบรรดาหญิงสาวทั้งหลายที่พร้อมจะแย่งพวงมาลัยของอานนท์นั้น ก็ได้มีลูกแฝดของลุงปริศนาอยู่ด้วย ทั้งนี้อาจจะเป็นด้วยท่านผู้เขียนทรงประสงค์จะโยงเรื่องมาให้เชื่อมกับครอบครัวของโสภักบสุที่เป็นลูกแฝดที่สาบสูญของลุงของปริศนาที่ไม่เคยทราบเลยว่าหญิงผู้เป็นเมียที่รักที่หายสาบสูญไปตั้งยี่สิบปีแล้วนั้นยังมีชีวิตอยู่พร้อมด้วยลูกที่แสนจะน่ารัก ว.ณ. ประมวญมารคดำเนินเรื่องด้วยกลวิธีง่าย ๆ ที่บางทีคนอ่านจะรู้สึกว่ามันไม่น่าจะเป็นไปได้ แต่แล้วความรู้สึกเช่นนั้นก็เลือนหายไปด้วยเหตุที่มาจากพลีตเพลินกับความสนุกในแง่ข้ามชั้นและความอยากรู้อยากเห็นของเรื่อง ซึ่งท่านผู้เขียนก็ได้ใช้วิธีจบเรื่องเจ้าสาวของอานนท์ด้วยการให้อานนท์เป็นผู้สรุปเรื่องให้ผู้อ่านฟังตอนที่เขาไปฮันนีมูนกับสุผู้เป็นเจ้าสาว

รัตนาวดีนั้นเป็นนวนิยายเรื่องสุดท้าย ซึ่งอันที่จริงแล้ว ว.ณ. ประมวญมารค อยากจะเล่าถึงการท่องเที่ยวยุโรปของท่านที่ได้เสด็จไปเมื่อ พ.ศ. 2490 แต่ท่านไม่โปรดที่จะทรงเขียนเรื่องท่องเที่ยวธรรมดา ฉะนั้นจึงทรงเขียนให้เป็นลักษณะนวนิยาย โดยนำตัวละครในเรื่องปริศนาและเจ้าสาวของอานนท์ให้มีบทบาทชีวิตในเรื่องนี้ ตัวละครที่สำคัญ คือท่านหญิงรัตนาวดี และป้าสร้อย แล้วเพิ่มตัวละครฝ่ายชายที่สำคัญที่ผู้อ่านไม่เคยรู้จักมาก่อนให้เป็นพระเอกของเรื่องคือท่านชายदनัยวัฒนา

จุดตั้งต้นของโครงเรื่องนี้มีอยู่นิดเดียว คือความเข้าใจผิดตัวกันของท่านหญิงรัตนาวดี โดยที่ท่านคิดไปว่าท่านชายदनัยวัฒนาเป็นนายเล็กที่เป็นมหาตเล็ก แล้วพอรู้จักตัวจริงเรื่องก็ลงเอยด้วยความสุข ส่วนวิธีการเขียนนั้น ท่านทรงใช้วิธีการเขียนจดหมาย โดยให้ท่านหญิง

รัตนาวดีและท่านชายदनัยวัฒนาเป็นผู้ทรงเขียนจดหมายถึงท่านชายพจนปรีชาบ้าง ปรีศนาบ้าง ซึ่งทำให้ท่านผู้อ่านได้รู้เรื่องราวและความรู้สึกนึกคิดของตัวละครไปในตัวโดยใช้ฉากต่างประเทศ ทั้งสิ้น เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส สวิตเซอร์แลนด์ อิตาลี เป็นต้น ซึ่งท่านผู้เขียนทรงปรารถนาว่า เป็นการเขียนที่ยากมาก เพราะทรงต้องการจะให้ได้ทั้งสาระของการท่องเที่ยวและความเพลิดเพลิน ในลักษณะของนวนิยาย อย่างไรก็ตาม กล่าวได้ว่า ว.ณ. ประมวลูมารค ทรงทำได้สำเร็จ ผู้อ่านเพลิดเพลินไปกับการเที่ยวยุโรปโดยทางรถยนต์ของท่านหญิงรัตนาวดี กับนายเล็ก และป้าสร้อย ท่านผู้เขียนทรงเล่าให้ผู้อ่านฟังอย่างชวนให้เห็นภาพ ทรงให้ทั้งประวัติ สถานที่ ภาพ เรื่องราว พร้อมทั้งข้อคิดข้อสังเกตไปในตัว และความเพลิดเพลินนั้นก็ได้รับจากความตลกของคณะนาย เก๊กกำแหง และความแง่อนเล็ก ๆ น้อย ๆ ระหว่างท่านหญิงรัตนาวดีกับนายเล็ก ตลอดทั้งแง่เข้า จากป้าสร้อยที่ไปเมืองนอกเอาเมื่อแก่

นวนิยายชุดนี้ของ ว.ณ. ประมวลูมารค เป็นนิยายที่ท่านผู้เขียนตั้งใจให้ความเพลิดเพลิน กับผู้อ่านโดยแท้ ท่านให้ทั้งความอ่านเล่นและอ่านจริง อ่านเล่นคือเพลิน อ่านจริงคือคิด ข้อคิด ที่ท่านผู้เขียนทรงแฝงไว้อย่างหนักแน่น แม้จะไม่สู้แนบเนียนนักก็คือ คุณสมบัติอันเป็นคุณธรรม ที่ลูกผู้หญิงหรือลูกผู้ชายพึงมี ว.ณ. ประมวลูมารค ได้เน้นไว้อย่างจริงจัง เช่น คุณสมบัติของ ปรีศนา อานนท์ และความเป็นผู้หญิงที่ดีและความเป็นลูกผู้ชายที่ดี

โครงเรื่องนั้นอาจกล่าวว่ายู่ในแนวเดียวกันคือ มีนางเอกที่ซนแต่สวยแถมเก่งด้วย เก่ง มากบ้างน้อยบ้าง แต่ต้องเก่งเพื่อแสดงเป็นเอก และเบิกบานในทุกที่ที่ปรีศนาร่วมวงอยู่ ฉะนั้น ผู้อ่านโดยเฉพาะวัยรุ่นจึงชื่นชมยินดีในปรีศนายิ่งนัก เพราะปรีศนาเป็นนางเอกเสียจริงๆ เป็น นางเอกที่วัยรุ่นหญิงส่วนใหญ่อยากจะเป็นเช่นนั้นบ้าง

ว.ณ. ประมวลูมารค ทรงทำให้ปรีศนารักในสายตาของผู้ใหญ่ก็คือ ความเป็นผู้รู้จักดู คน รู้จักเลือก ปรีศนาเป็นคนมีใจหนักแน่นอย่างยิ่ง รู้จักของดีและของปลอม ฉะนั้น แม้ปรีศนา จะทำให้แม่และพี่ ๆ ใจหายใจคว่ำกับการสนุกสนานและการแต่งกายที่ล้ำยุคในสมัยนั้นก็ตาม แต่ก็ค่อยโล่งอกและวางใจเมื่อได้เห็นวินิจฉัยของปรีศนาเกี่ยวกับเรื่องคนและการแต่งงาน นี่เป็น ความจริงใจของท่านผู้ทรงนิพนธ์ที่ตั้งพระทัยจะสอดใส่ไว้ในนวนิยายของท่าน การสร้างตัวละคร นั้น ในด้านลักษณะนิสัยใจคอที่ค่อนข้างใกล้เคียงความเป็นจริงอยู่หลายคน เช่น ลีรี พี่สาว คนที่สอง นพเพื่อนสนิท และคุณนายสมรมารดาของปรีศนา เป็นต้น ส่วนการปฏิบัติตนที่โลด โผน สนุก และบางครั้งค่อนข้างแปลกและแปร่ง ๆ นั้น ก็เห็นจะเป็นด้วยวัยของท่านผู้เขียน ที่ท่านบอกว่า “ถึงแม้ข้าพเจ้าจะเขียนปรีศนาเดี๋ยวนี้หรือ 10 ปีข้างหน้า ก็คงจะเขียนไม่ได้อย่างที่ ได้เขียนมาแล้ว เพราะความคิดเห็นของคนเปลี่ยนไปพร้อมกับอายุ”

ส่วนในด้านความเพลิดเพลิน ท่านผู้เขียนทรงมอบให้ปริศนาเป็นตัวละครโดยตลอด ผู้อ่านจะสนุกสนานกับคำพูดซ้ำๆ เป็นๆ ของปริศนาในเรื่องการใช้ภาษาและกับกลโกงบางอย่างที่ท่านทำแล้วจะน่าเอ็นดูก็ต้องเป็นคนชนแต่สวแบบปริศนาเท่านั้น

อารมณ์ขันต่างๆ ที่ท่านผู้เขียนได้แฝงไว้ในนวนิยายนั้น ไม่มีแต่เฉพาะในเรื่องปริศนาเท่านั้น แม้ในเรื่องเจ้าสาวของอานนท์ และรัตนาวดี และงานเขียนชิ้นอื่นๆ ของท่านก็คงมีอยู่เสมอ รู้สึกว่าจะเป็นลักษณะประจำองค์ของ ว.ณ. ประมวญมารค และมีอยู่ไม่น้อยที่ซ้ำซ้ำซ้ำซ้ำนั้นเนื่องมาจากความช่างสังเกตของท่านเป็นสำคัญ

เจ้าสาวของอานนท์อาจจะรู้สึกจิตไปเมื่อเทียบกับปริศนา โดยเฉพาะผู้อ่านที่อ่านปริศนาจบไปหยกๆ แล้วหยิบเจ้าสาวของอานนท์มาอ่านต่อทันทีที่รู้สึกจิตมาก แต่ก็พยายามอ่านต่อไป เพราะอยากรู้เรื่องราวใครคือเจ้าสาวของอานนท์ เพราะเรื่องที่ใดๆ กันมาว่าคงจะเป็นสิริพี่สาวที่มีใบหน้าคล้ายปริศนามากนั้น จะใช่หรือไม่ แต่เมื่ออ่านไปๆ ก็จะไม่ค่อยเพลิดเพลินไปโดยไม่รู้ตัว เพราะ ว.ณ. ประมวญมารค มีพรสวรรค์ในการสร้างความเพลิดเพลินให้แก่ผู้อ่าน แม้คนอ่านจะรู้ว่านี่เป็นสิ่งเสริมเติม หาใช่ของจริง แต่ก็ยังเพลิดเพลินอยู่นั่นเอง การบรรยายภาพบ้านสวนของโสและสุนั้น คนอ่านจะต้องจุกปากและกลืนน้ำลาย เพราะมันเป็นบ้านในฝันของคนบนพื้นดินที่ทุกคนต่างก็มีสิทธิ์ที่จะฝันได้

วิธีการเชื่อมโยงให้เรื่องปริศนาและเจ้าสาวของอานนท์ติดต่อกันนั้น ผู้เขียนใช้วิธีให้อานนท์แนะนำตนเองต่อผู้อ่าน พร้อมทั้งทำความเต็มใจไปถึงเรื่องปริศนา เหมือนกับการย่อเรื่องของปริศนาไปในตัว และแสดงให้เห็นว่าอานนท์ก็ยังคงเป็นพ่อพวงมาลัยลอยไปเพื่อคอยเสี่ยงโชค หากคนคอยรับพวงมาลัยนั้น ฉะนั้น ในเรื่องนี้จึงจะมีหญิงสาวมากหน้าหลายตา ทั้งสาวน้อยสาวมากล้วนแล้วแต่เสนอตัวให้อานนท์เลือก หรือคอยรับพวงมาลัยของอานนท์กันทั้งนั้น แต่อานนท์ก็ยังไม่ยอมโยนพวงมาลัยของอานนท์ให้กับใครสักที เพราะเขามีอุดมคติในการเลือกคู่ว่าการแต่งงานนั้นมิใช่การหาเมียให้ตัวเองเท่านั้น แต่เป็นการหาแม่ให้ลูกด้วย และคนอย่างเขาเมื่อแต่งงานก็หมายถึงว่านางเอกก็ต้องเก่งเช่นเดียวกัน แต่คนที่ดูเก่งน้อยในความรู้สึกของผู้อ่านก็เห็นจะเป็นอานนท์ เพราะอานนท์เคยเป็นตัวรองมาในเรื่องปริศนาเสียแล้ว ฉะนั้น จะสร้างให้เป็นพระเอกทั้งแท่งอย่างท่านชายพจนปริชาย่อมเป็นการยากที่จะทำได้ แต่การสร้างตัวเอกให้เป็นตัวเด่นเป็นลักษณะที่เห็นชัดในนวนิยายชุดนี้ และ ว.ณ. ประมวญมารค ทรงเป็นนักเขียนที่ใจอ่อนและใจดีต่อผู้อ่าน ฉะนั้น ท่านจึงทรงพยายามที่จะให้ผู้อ่านเป็นสุข ดังจะเห็นได้ในเรื่องเจ้าสาวของอานนท์นั้น ท่านจึงให้ตัวละครได้ร่วมชีวิตคู่สุขเกษมกันถึงสี่คู่ แล้วยังแถมคู่อาวุโส คือ ลุงและป้าสะใภ้ผู้น่ารักของปริศนาอีกหนึ่งคู่

นวนิยายชุดนี้ทั้งสามเรื่องเป็นนวนิยายที่อ่านเพลิน เป็นนวนิยายที่วัยรุ่นส่วนใหญ่จะพึงอ่านเพราะให้แต่ความสนุกและความเบิกบาน แม้กลวิธีการดำเนินเรื่องบางตอนอาจจะขาดความแนบเนียนไปบ้าง แต่น้ำหนักของความเพลิดเพลินก็จะทำให้ผู้อ่านมองข้ามไปเสีย ฉะนั้นจึงเป็นนวนิยายที่เชื่อว่าจะยังนิยมอ่านไปอีกนาน

กิจกรรมการเรียนรู้ 2

1. ท่านเข้าใจต่อคำกล่าวที่ว่า “นวนิยายสำหรับวัยรุ่นเกิดขึ้นจากอุบัติเหตุทางวรรณกรรมอย่างไร” จงอธิบาย
2. นวนิยายสำหรับวัยรุ่นเริ่มปรากฏการจัดทำตั้งแต่เมื่อใด

3. ประเภทของนวนิยายสำหรับวัยรุ่น

ในระยะเวลา 40 กว่าปีที่ผ่านมา หนังสือนวนิยายสำหรับวัยรุ่นมีจำนวนมากขึ้น และมีเนื้อเรื่องหลากหลาย ซึ่งจำแนกได้ 11 ประเภทดังต่อไปนี้

1. เรื่องที่เกี่ยวกับการกีฬา (Sport Stories)

นวนิยายที่มีตัวละครเอกของเรื่องเป็นนักกีฬา และมีการแข่งขันกีฬาอันเป็นส่วนสำคัญของเรื่อง มีการบรรยายฉากหรือสภาพแวดล้อมในเนื้อเรื่องและความรู้สึกของตัวละครโดยละเอียด ซึ่งสามารถเห็นภาพพจน์ได้ชัดเจน ช่วยให้นวนิยายมีคุณค่ามากขึ้น นวนิยายประเภทนี้สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาพื้นฐานของความสัมพันธ์ของมนุษย์ ความมุ่งมั่นพยายามเพื่อให้ได้ชัยชนะจากการแข่งขัน ความกดดันของนักกีฬา และความขัดแย้งต่างๆ ที่เกิดขึ้นในกลุ่มนักกีฬา เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นเป็นปกติวิสัยสำหรับการกีฬา ดังนั้น การตั้งปัญหาให้ผู้อ่านตัดสินใจเองว่าสิ่งใดถูกหรือสิ่งใดผิด เป็นการชี้ให้เห็นว่าคนเราแต่ละคนมีความคิดเห็นต่างกัน ซึ่งการอยู่ในสภาพของสังคมที่ต่างกันทำให้คนเรามีอุปนิสัยที่ต่างกัน

2. เรื่องเกี่ยวกับสัตว์ (Animal Stories)

นวนิยายเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างคนและสัตว์ โดยใช้สัตว์เป็นตัวละครเด่นของเรื่อง และเป็นสัตว์ที่วัยรุ่นคุ้นเคยหรือสามารถจินตนาการลักษณะและอากัปกริยาของสัตว์นั้นได้ เช่น ลูกห่านโทน เที้ยวขาด้วน ของ ส. พุ่มสุวรรณ สร้อยแสงแดง ของ สุวรรณีย์ สุคนธา

3. นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ (Stories of Old Times)

นวนิยายประเภทนี้ใช้ประวัติศาสตร์เป็นเค้าโครงเรื่อง ตัวละครอาจจะเป็นบุคคลจริงในประวัติศาสตร์หรือบุคคลที่สมมุติขึ้นก็ได้ เหตุการณ์ในเรื่องแม้ว่าจะมีทั้งเรื่องที่เกิดขึ้นจริงหรือบางตอนเป็นเรื่องที่แต่งขึ้น แต่ข้อเท็จจริงจะต้องถูกต้องตามความเป็นจริงทางประวัติศาสตร์จากการอ่านนวนิยายประเภทนี้ช่วยให้ผู้อ่านมีประสบการณ์เกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ สังคม และวัฒนธรรมของคนในสมัยก่อน อีกทั้งแสดงให้เห็นว่าปัญหาที่เกิดขึ้นในสมัยก่อนมีความคล้ายคลึงกับปัญหาที่วัยรุ่นอาจเผชิญในปัจจุบันนี้ก็ได้ เช่น สัมพันธ์ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช ลูกทาส ของ รพีพร พิศवास ของ ทมยันตี

4. นวนิยายเชิงวิทยาศาสตร์ (Science Fiction)

เป็นนวนิยายที่อาศัยข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเป็นพื้นฐานของเค้าโครงเรื่อง เนื้อเรื่องกล่าวถึงชีวิตของมนุษย์กับธรรมชาติ โลกและสุริยจักรวาล หรือเป็นจินตนาการของมนุษย์กับโลกอื่นๆ เนื้อเรื่องและเหตุการณ์เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์เป็นจุดเด่นของนวนิยายประเภทนี้ซึ่งมีความถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทางวิทยาศาสตร์ เช่น ศาสตราจารย์สมองใส ของนอร์แมน ฮันเตอร์ แปลจาก The Incredible Adventure of Professor Branestawn โดย ครรชิต มัลลยวงศ์ โลกสนธยา ของสุชาติ สวัสดิ์ศรี

5. นวนิยายเกี่ยวกับชีวิตจริง (Life Stories)

นวนิยายประเภทนี้เสนอเนื้อเรื่องที่ใช้สถานที่ เหตุการณ์อาจมีจริงหรือสมมุติขึ้นก็ได้ เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของตัวละครมีความเป็นจริงหรืออาจเกิดขึ้นได้ในชีวิตจริง อาจแทรกคติชีวิตและคำสอนในเนื้อเรื่องด้วย ในลักษณะคำพูดหรือความคิดเห็นโดยผ่านทางตัวละครไม่ใช่จากผู้เขียนโดยตรง เพื่อไม่ให้ผู้อ่านมีความรู้สึกที่กำลังได้รับการอบรมสั่งสอน เช่น ผู้ดี ของ ดอกไม้สด สงครามชีวิต ของศรีบูรพา กระเช้าสีดา ของ กฤษณา อโศกสิน วัยรุ่นหมุนตัว ของ ลาวัญย์ โชตามระ

6. นวนิยายเกี่ยวกับความรักของหนุ่มสาว (Love Stories)

วัยรุ่นนิยมอ่านนวนิยายประเภทนี้มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กสาวชอบอ่านนวนิยายจินตนาการ เรื่องที่ดั่งงาม มีความสุขและความสดชื่น เพื่อก่อให้เกิดกำลังใจในการประกอบคุณงามความดีว่าควรปฏิบัติอย่างไร เพื่อให้ความรักดำเนินไปด้วยความราบรื่นไม่ผิดศีลธรรม

นวนิยายเกี่ยวกับความรักระหว่างชายและหญิงมี 2 แนว คือ

6.1 *เรื่องรักที่มีความสุข สดชื่น สนุกสนานและจบเรื่องแบบหวานชื่น (happy ending)* เช่น ปริศนา เจ้าสาวของอานนท์ รัตนาวัตติ ของ ว.ณ. ประมวญมารค บ้านทรายทอง

ของ ก.สุรางคนางค์

6.2 *เรื่องรักที่มีอุปสรรค มีการพลัดพราก และโศกเศร้า* นวนิยายรักประเภทนี้จบลงด้วยความเศร้า (tragic ending) หรืออาจจบลงโดยการทิ้งปมให้ผู้อ่านคิดเอาเองว่าเรื่องควรจบลงอย่างไร เช่น *ในฝัน* ของ โรสลาเรน *คู่กรรม* และ *คุณหญิงนอกทำเนียบ* ของ ทมยันตี

7. นวนิยายผจญภัย (Adventure Stories)

เป็นนวนิยายที่วัยรุ่นทุกคนชอบอ่านมาก โดยทั่วไปเป็นเรื่องเกี่ยวกับการผจญภัยในที่ต่างๆ ที่ตัวละครไม่เคยประสบมาก่อน ได้แก่ การผจญภัยกับภัยธรรมชาติ การผจญภัยกับภูตผีปีศาจสัตว์ร้าย ความโหดร้ายของมนุษย์ด้วยกัน ฯลฯ นวนิยายประเภทนี้เสนอเนื้อเรื่องฉากและเหตุการณ์ที่ตื่นเต้น แสดงให้เห็นถึงความอดทน ความสามารถ และปฏิภาณไหวพริบของตัวละครในการต่อสู้และการเอาชนะอุปสรรคและเหตุร้ายต่างๆ ที่ตัวละครผจญอยู่ เช่น *เพชรพระอุมา* ของ พนมเทียน *ล่องไพร* ของ น้อย อินทนนท์ *ผจญภัยดินแดนมหัศจรรย์* ของ เจตนาพร *โอลิเวอร์ ทวิสต์* ของ มาร์ค ทเวน

8. นวนิยายเกี่ยวกับเรื่องลึกลับและการสืบสวน (Mystery Stories)

นวนิยายประเภทอาชญากรรมนี้มีเนื้อเรื่องคล้ายคลึงกับนวนิยายผจญภัยที่เขียนขึ้นสำหรับวัยรุ่นโดยเฉพาะ ไม่เหมือนกับนวนิยายสำหรับผู้ใหญ่ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการฆาตกรรมอาชญากรรม หรือโจรกรรม นวนิยายเกี่ยวกับการสืบสวนสำหรับวัยรุ่นมีเค้าโครงเรื่องเกี่ยวกับสิ่งแปลกๆ สิ่งลึกลับที่ไม่สามารถอธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นได้

วัยรุ่นชอบอ่านเรื่องที่มีการดำเนินเรื่องอย่างรวดเร็ว มีตัวละครที่น่าสนใจ มีปฏิภาณไหวพริบดี เฉลียวฉลาด และมีความกล้าหาญ เช่น *นักสืบจำเป็น* ของ เอนิด ไบลตัน แปลจาก *Five Go Adventuring Again* โดย จันทราวดี *เรื่องลึกลับ* ของ ว.ณ. ประมวลูมารค

9. นวนิยายการเมือง (Political Stories)

เรื่องราวนวนิยายประเภทนี้กล่าวถึงการต่อสู้ทางการเมืองของตัวละคร ลัทธิความเชื่อทางการเมือง ล้อเลียนการเมือง การถกเถียงเกี่ยวกับปรัชญา นโยบายและเหตุการณ์ทางการเมือง เช่น *ไฟแดง* ของ ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช *แลไปข้างหน้า* ของ ศรีบูรพา *ความรักของวัลยา* ของ เสนีย์ เสาวพงศ์ *จันทร์หอม* ของ วิสิษฐ์ เดชกุญชร *พลับพลาแม่สี* ของ รัตนะ ยาวะประภาษ

10. นวนิยายเกี่ยวกับปัญหาของมนุษย์ (Problem Stories)

นวนิยายประเภทนี้สะท้อนสังคม ซึ่งให้เห็นถึงความพยายามของวัยรุ่นในการแสวงหาแนวทางที่ดีในชีวิตของเขาในสังคมที่สับสนวุ่นวายในปัจจุบัน บางคนชอบเป็นเด็กมากกว่าที่จะเป็นผู้ใหญ่ เพราะไม่ต้องการมีภาระและปัญหาต่างๆ เช่น การหลีกเลี่ยงการกระทำผิด ปัญหาการตั้งท้องนอกสมรส การทำแท้ง ปัญหายาเสพติดให้โทษ ปัญหาเกี่ยวกับเพศ เป็นต้น นอกจากนี้ เนื้อเรื่องแสดงให้เห็นถึงอารมณ์ที่อ่อนไหว ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ของวัยรุ่นต่อการเผชิญกับปัญหาต่างๆ นวนิยายเรื่องใดที่ทำให้ข้อเท็จจริง ข้อมูลที่สมเหตุสมผล และวิธีการแก้ไขปัญหาย่างถูกต้อง จะช่วยให้ผู้อ่านมีความเจริญวัยในทางปัญญา และช่วยให้ผู้อ่านที่กำลังประสบปัญหาเช่นเดียวกับตัวละครในเนื้อเรื่องรู้สึกว่าคุณมีเพื่อน ไม่เหงาจนเกินไป และคลายความกลัวได้บ้าง อีกทั้งช่วยให้ทราบว่ปัญหาต่างๆ สามารถคลี่คลายได้ เช่น ละครแห่งชีวิต ของ ม.จ. อากาศดำเกิง ระพีพัฒน์ ขำวนอกนา ของ สีฟ้า ดลิ่งสูงซุงหนัก ของ นิคม รยวา เรื่องของน้ำพุ ของ สุวรรณี สุคนธา

11. นวนิยายอิงวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชนต่างชาติ (Stories of Foreign Culture)

ในวงการหนังสือนวนิยายสำหรับวัยรุ่นปัจจุบันนี้ มีเรื่องแปลออกมามากมาย โดยมากเป็นเรื่องเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ของชนในดินแดนต่างๆ วัยรุ่นในแต่ละประเทศมีทัศนคติ พฤติกรรมและปัญหาที่เหมือนกันหรือไม่ หรือกล่าวถึงความแตกต่างของวัฒนธรรม การแต่งกาย ภาษา และสภาพแวดล้อมของสังคมของวัยรุ่นในประเทศต่างๆ เช่น จดหมายถึงคุณยาย โดย โสภาค สุวรรณ กระท่อมในดง ของ จันทร์รำไพ มุ่งตะวันตก ของ เอ.บี. กัทเธอรี แปลจาก The Way West โดย เนื่องน้อย ศรีธา

เนื่องจากนวนิยายมีหลายประเภท และอาจจำแนกได้อีกหลายสิบประเภท ดังนั้น ม.ล. ตุ่ม ชุมสาย จึงได้จัดประเภทนิยายตามหลักจิตวิทยา ดังนี้ (3)

1. นวนิยายประเภทสุขนาฏกรรม หรือนวนิยายสำรวล (comedy) เป็นนวนิยายเรื่องตลกขบขัน ให้ความสนุกสนานและความบันเทิงแก่ผู้อ่านเป็นส่วนใหญ่
2. นวนิยายประเภทโศกนาฏกรรม หรือนวนิยายโศกสยองขวัญ (tragedy) ให้อารมณ์สะเทือนใจ โศกเศร้า สยองขวัญแก่ผู้อ่าน
3. นวนิยายประเภทเรื่องรักใคร่ของชายหนุ่มหญิงสาว (romance) ทำให้ผู้อ่านเกิดอารมณ์บันเทิงหรือเพ้อฝันตามเนื้อเรื่อง

(3) ม.ล. ตุ่ม ชุมสาย, วรรณกรรมพินิจเชิงจิตวิทยา. (กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.) หน้า 101-102.

4. นวนิยายประเภทให้ความรู้สึกนึกคิดอย่างละเอียดลึกซึ้ง (impressionistic) เป็นนิยายที่ผู้อ่านได้รับทราบแต่เพียงแก่นสารของเรื่อง แต่สามารถตีความและขยายความได้เองอย่างมากมายกว้างขวาง

5. นวนิยายเฟื่องฝัน (fantasy) ทำให้ผู้อ่านอ่านแล้วมีอาการเฟื่องฝันในลักษณะต่างๆ ทั้งในทางที่ดีอาจเป็นไปได้และในทางที่เหลวไหลอาจเป็นไปได้

ไม่ว่านวนิยายจะจำแนกเป็นกี่ประเภทก็ตาม นวนิยายที่เป็นที่ชื่นชอบของวัยรุ่นมี 3 ประเภท คือ นวนิยายสุขนาฏกรรม นวนิยายโศกนาฏกรรม และนวนิยายเฟื่องฝัน จากผลการวิจัยเรื่องการประเมินคุณค่าวรรณกรรมแปลสำหรับเด็กวัย 11-14 ของนัยนา บัวทอง(4) สรุปว่านวนิยายสำหรับวัยรุ่นควรมีเนื้อหาที่มีลักษณะดังนี้

1. ให้อรรถาธิบายที่สมจริง
2. ให้ความสนุกเพลิดเพลิน
3. ให้ความตื่นเต้นเร้าใจ
4. ให้ความรู้ที่ส่งเสริมสติปัญญา
5. ให้อรรถาธิบายที่ชวนใจ
6. ส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์
7. ส่งเสริมให้เกิดจินตนาการ เกิดอารมณ์คล้อยตาม

กิจกรรมการเรียนรู้ 3

1. บอกลักษณะของนวนิยายสำหรับวัยรุ่นแต่ละประเภทพร้อมทั้งยกตัวอย่างชื่อ นวนิยายแต่ละประเภทประกอบด้วย
2. บอกประเภทของนวนิยายที่วัยรุ่นชอบอ่าน
3. บอกประเภทของนวนิยายที่จัดตามหลักจิตวิทยา

4. คุณธรรมในนวนิยายสำหรับวัยรุ่น

นวนิยายเป็นวรรณกรรมที่มีอิทธิพลต่อผู้อ่าน ให้ความบันเทิงที่สามารถตอบสนองความต้องการและเข้าถึงอารมณ์ของวัยรุ่นได้ นวนิยายที่มีคุณค่ามักจะอยู่ในความทรงจำและ

(4) ลมุล รัตตากร, การเขียนและการแปลหนังสือสำหรับวัยรุ่น. (กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2529), หน้า 80.

ให้ความรู้สึกทางจิตใจที่ตึงตาง ดังนั้น นวนิยายที่มีเนื้อเรื่องแฝงไว้ด้วยคติธรรมและคุณธรรม ช่วยยกระดับจิตใจให้สูงขึ้นเพื่อเป็นแบบอย่างในการปฏิบัติตนและการดำเนินชีวิตและช่วยให้สามารถปรับตัวเข้ากับสังคมได้

นวนิยายสำหรับวัยรุ่นให้คติธรรมทั้งโดยตรงและโดยอ้อม ที่ผู้แต่งพยายามให้สาระแก่ผู้อ่าน โดยสอดแทรกคติคำสอนให้แก่วัยรุ่นได้อย่างแนบเนียนและมีศิลปะ ได้แก่ เรื่องเกี่ยวกับการรู้จักใช้สติปัญญาและความฉลาดเพื่อช่วยให้พ้นภัย ความกตัญญูทวดเวที การทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ความกล้าหาญ เป็นคนดีมีระเบียบวินัย เป็นคนมีเหตุผล มีความเอื้อเฟื้อและเสียสละ มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน มีความเมตตากรุณา ความประหยัด ความไม่โลภ ความพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่ มีความรักต่อเพื่อน มีความเมตตาต่อสัตว์และเห็นประโยชน์ความจงรักภักดีของสัตว์ ไม่อิจฉาริษยา มีความอดทน อดกลั้น มีความซื่อสัตย์ มีความสามัคคี มีความขยันหมั่นเพียร และอุตสาหะ ไม่ไว้อใจคนแปลกหน้า เชื่อฟังเคารพบนอบผู้ใหญ่ ไม่พูดเท็จ มีความรอบคอบไม่ประมาท เห็นใจผู้อื่นและถือประโยชน์ส่วนรวม การไม่ประพฤติผิดในกาม การไม่เล่นการพนันและเสพสิ่งเสพติด ฯลฯ

นวนิยายแต่ละประเภทให้คุณธรรมที่มีลักษณะดังนี้

1. นวนิยายเกี่ยวกับชีวิตและความรัก ให้คุณธรรมด้านการให้ความรัก ความห่วงใย ความเอื้ออาทร ความสุภาพอ่อนน้อม ความเมตตากรุณา ความซื่อตรง ความซื่อสัตย์สุจริต ความจริงใจต่อผู้อื่น ความขยันหมั่นเพียร เช่น เรื่อง ผู้หญิงคนนั้นชื่อบุญรอด เรียนรักนักศึกษา ลองรักนักศึกษา สูดทางรักนักศึกษา เธอกับฉัน ฯลฯ

2. นวนิยายอิงประวัติศาสตร์และนวนิยายผจญภัยให้คุณธรรมด้านความเมตตา กรุณา ความกล้าหาญ ความเชื่อมั่นในตนเอง ความสุภาพอ่อนน้อม ความยุติธรรม ความมัธยัสถ์ การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ความอดทน ความรอบคอบและไม่ประมาท เช่น เรื่องผจญภัยในขุนเขา อ้วนกับอืดผจญภัย เด็กบ้านทุ่ง ขน้าน้อยกลางทุ่งนา บึงหญ้าป่าใหญ่ นายขนมต้ม ฯลฯ

3. อาชวณิยาย เรื่องลึกลับและการสอบสวน ให้คุณธรรมด้านความเมตตา กรุณา ความกล้าหาญ ความเชื่อมั่นในตนเอง การให้ความช่วยเหลือผู้อื่น ความเอื้อเฟื้อ ความอดทน ความรอบคอบ และไม่ประมาท เช่น เรื่องหลุยส์ อีโก้และเพื่อน

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 4

1. บอกประโยชน์ของการแทรกคตินิยมและคุณธรรมในนวนิยายสำหรับวัยรุ่น
2. บอกลักษณะของคุณธรรมในนวนิยายสำหรับวัยรุ่น

5. นวนิยายสำหรับวัยรุ่นเล่มที่ควรรู้จัก

นวนิยายที่ได้รับการคัดเลือกว่าเป็นหนังสือประเภทบันเทิงคดีซึ่งมีคุณค่าเหมาะสมสำหรับวัยรุ่น และชนะการประกวดหนังสือในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติของคณะกรรมการพัฒนาหนังสือของคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2515-2533 มีดังนี้

- พ.ศ. 2515
- 1) วงเวียนชีวิต ของสีฟ้า (ม.ล. ศรีฟ้า มหาวรรณ)
 - 2) ด้วยปีกของรัก ของ สุวรรณีย์ สุคนธา (สุวรรณีย์ สุคนธ์เที่ยง)
- พ.ศ. 2516
- ข้าวอกนา ของสีฟ้า
- พ.ศ. 2517
- 1) รากแก้ว ของ กฤษณา อโศกสิน (สุกัญญา ชลศึกษ์)
 - 2) บ่วงกรรม ของ ดวงใจ (ประทุมพร วัชรเสถียร)
- พ.ศ. 2518
- 1) นายอำเภอปฏิวัติ ของ บุญโชค เจียมวิริยะ (คมสัน ศุภลักษณ์ศึกษากร)
 - 2) ไม้ผลัดใบ ของ กฤษณา อโศกสิน
 - 3) สร้อยทอง ของ นิมิตร ภูมิถาวร
 - 4) ทำไม? ของ สีฟ้า
- พ.ศ. 2519
- 1) ลูกอีสาน ของ คำพูน บุญทวี (วรรณกรรมรางวัลซีไรท์ ปี พ.ศ. 2522)
 - 2) อยู่กับกิ่ง ของ หยก บูรพา (เฉลิมศักดิ์ รอดผลิน)
 - 3) บันทึกของครูประชาบาล ของ คำหมาน คนโค (สมพงษ์ พลະสุรย์)
 - 4) รัฐมนตรีหญิง ของ ดวงใจ
 - 5) แผ่นดินนี้ยังร้อนรมย์ ของ สีฟ้า
 - 6) พระจันทร์สีน้ำเงิน ของ สุวรรณีย์ สุคนธา
- พ.ศ. 2520
- 1) ไฟหลงเชื้อ ของ อรุณมัย (อรุณ นนทแก้ว)
 - 2) ลมที่เปลี่ยนทาง ของ กฤษณา อโศกสิน
 - 3) ขอจำจนวันตาย ของ สุวัฒน์ วรดิลก

- 4) ใต้ฟ้าสี่กราม ของ สีฟ้า
 - 5) นายอ้อยทมิฬ ของ คำพูน บุญทวี
 - 6) เมื่อคุณตาคุณยายยังเด็ก ของ ทิพย์วาณี สนิทวงศ์ ณ อยุธยา
 - 7) สามครุฑ ของ กาญจนา นาคนันทน์ (นงไฉน ปริญญาธวัช)
- พ.ศ. 2521
- 1) กตัญญูพิศवास ของ หยก บูรพา
 - 2) พุนกยูง ของ นันทนา วีระชน
 - 3) อัญมณี ของ แกมกาญจน์ สุภวรรณ
 - 4) ชีวิตบ้านป่า ของ ประสิทธิ์ มุสิกเกษม
- พ.ศ. 2522
- 1) คนเผาถ่าน ของ นิมิตร ภูมิถาวร
 - 2) บ้านชนนิก ของ กฤษณา อโศกสิน
 - 3) บึงหญ้าป่าใหญ่ ของ เทพศิริ สุขโสภา
 - 4) เด็กน้อยแห่งท้องทุ่ง ของ มานพ แก้วสนิท
- พ.ศ. 2523
- 1) ลว.สุดท้าย ของ โก๋ บางกอก (วิสิษฐ์ เดชกุญชร)
 - 2) บ้านโพททราย ของ คำหมาน คนไต่
 - 3) ไม้ต้องลม ของ โบตัน (สุภา สิริสิงห)
 - 4) ไฟหนาว ของ กฤษณา อโศกสิน
 - 5) หมู่บ้านอาบจันทร์ ของ มาลา คำจันทร์ (เจริญ มาลาโรจน์)
 - 6) ไข่นุ้ยไปโรงเรียน ของ มานพ แก้วสนิท
 - 7) สร้อยแสงแดง ของ สุวรรณี สุคนธา
- พ.ศ. 2524
- 1) คำพิพากษา ของ ชาติ กอบจิตติ (วรรณกรรมรางวัลซีไรท์ ปี พ.ศ. 2525)
 - 2) ถนนนอกเมือง ของ นิเวศน์ กันไทยราษฎร์
 - 3) ผู้หญิงคนนั้นชื่อบุญรอด ของ โบตัน
 - 4) เศรษฐินี ของ ศรีฟ้า ลดาวัลย์
 - 5) ขน้าน้อยกลางทุ่งนา ของ จำลอง ฝั่งชลจิตร
 - 6) กระต่อมน้อยกลางทุ่ง ของ ทำนุ อันประเสริฐ
 - 7) เด็กชายชาวเล ของ พนม นันทพฤกษ์
 - 8) หัวใจดวงน้อย ของ สีฟ้า
- พ.ศ. 2525
- 1) เจ้าฟ้า ของ พริยะ พนาสุวรรณ
 - 2) ตะวันไม่เคยเลยลับ ของ สีฟ้า

- 3) หนึ่งหน้าไฟ ของ โสภาค สุวรรณ
 - 4) ลูกป่า ของ มาลา คำจันทร์
 - 5) จดหมายถึงลูก ของ นิเวศน์ กันไทยราษฎร์
 - 6) ของหลา ของ พนม นันทพฤกษ์
- พ.ศ. 2526
- 1) คีนฟ้าหนาว ของ อำนาจ เย็นสบาย
 - 2) ตะกวดกับคอบผุ ของ นิคม รายวา
 - 3) ปมพิศวาส ของ โสภาค สุวรรณ
 - 4) อำนาจ ของ ประภัสสร เสวิกุล
 - 5) เพื่อนแท้ ของ ท่านุ อ้นประเสริฐ
 - 6) จดหมายถึงคุณยาย ภาค 3 ของ โสภาค สุวรรณ
 - 7) ลูกห่านโตน ของ ส. พุ่มสุวรรณ
 - 8) หลุยส์ อีโก้และเพื่อน ของ เจตนาพร
- พ.ศ. 2527
- 1) ตีลังสูงซุงหนัก ของ นิคม รายวา
 - 2) กระเช้าสีดา ของ กฤษณา อโศกสิน
 - 3) ลำเนาป่า ของ ศิเรมอร อุดนุรูป
 - 4) อ้อมอกภูเขา ของ เฉลิมศักดิ์ แห่งมงาม
 - 5) เขี้ยวขาด่วน ของ ส. พุ่มสุวรรณ
 - 6) เทียวไปในวันหยุด ของ ประพิณ ออกเวหา
 - 7) ไม้ค่อมแกระ ของ ส. พุ่มสุวรรณ
 - 8) โลกของหนูแหวน เล่ม 2 ของ ศรารวก
- พ.ศ. 2528
- 1) บุษบกใบไม้ ของ กฤษณา อโศกสิน
 - 2) ละครคน ของ ว. วินิจฉัยกุล
 - 3) วันเวลาแสนงาม-วันที่รุ่งทอสาย ชุดวัยฝันวันเยาว์ 1-2 ของ พิบูลศักดิ์
ละครพล
 - 4) บ้านพิลึก ของ ว. วินิจฉัยกุล
 - 5) ผจญภัยดินแดนมหัศจรรย์ ของ เจตนาพร
 - 6) โลกสีน้ำเงิน ของ อัคริธี ธรรมโชติ
- พ.ศ. 2529
- 1) ทองเนื้อเก้า ของ โบตั๋น
 - 2) นายขนมต้ม ของ คมทวน คันธนู

- 3) น้ำคำ ของ โสภาค สุวรรณ
- 4) บินสุดขอบฟ้า ของ ส. พุ่มสุวรรณ
- 5) คุณย่าผจญภัย ของ ส. พุ่มสุวรรณ
- 6) ชีวิตบ้านนา ของ ท่านุ อ้นประเสริฐ
- 7) พรราวแสงรุ่ง ของ วาวแพร

- พ.ศ. 2530
- 1) รัตนโกสินทร์ ของ ว. วินิจฉัยกุล
 - 2) ก่อนสายหมอกเดือน ของ โบตัน
 - 3) แม่เบีย ของ วาณิช จรุงกิจอนันต์
 - 4) ลานลูกไม้ ของ กัญญ์ชลา
 - 5) เด็กชายมลิวัลย์ ของ ประภัสสร เสวิกุล
 - 6) ชายแดน ของ ท่านุ อ้นประเสริฐ
 - 7) เพลงดวงดาว ของ วาวแพร
 - 8) มหกรรมในท้องทุ่ง ของ อัคริทธิ ธรรมโชติ

- พ.ศ. 2531
- 1) ไฟทะเล ของ กัญญ์ชลา
 - 2) ภมร ของ กฤษณา อโศกสิน
 - 3) มณีราว ของ ว. วินิจฉัยกุล
 - 4) สมการวัย ของ ศรีฟ้า ลดาวัลย์
 - 5) เขี้ยวเสือไฟ ของ มาลา คำจันทร์
 - 6) ตีอกเตอร์ “ครก” ของ ไมตรี ลิมปิชาติ
 - 7) เด็กชายจากดาวอื่น ของ วาวแพร
 - 8) ไบไม้ร่วงในป่าใหญ่ ของ วิชา นุญยัง

- พ.ศ. 2532
- 1) ชีต ของ ประภัสสร เสวิกุล
 - 2) แก่นกระพี ของ สีฟ้า
 - 3) ถ่านเก่าไฟใหม่ ของ กฤษณา อโศกสิน
 - 4) เส้นไหมสีเงิน ของ ว. วินิจฉัยกุล
 - 5) หุบเขากินคน ของ มาลา คำจันทร์
 - 6) ความภูมิใจของลอย ของ โชติ ศรีสุวรรณ
 - 7) มุกดาภิเศกสหาย ของ ดวงแก้ว กัลยาณัษ
 - 8) เมฆสีเงิน ของ กนกวลี พจนปกรณ์

- พ.ศ. 2533
- 1) ตักตามนุษย์ ของ ศรีฟ้า ลดาวัลย์
 - 2) เจ้าพ่อ-เจ้าเมือง ของ อาจินต์ ปัญจพรรค์
 - 3) ลอดลายมังกร ของ ประภัสสร เสวิกุล
 - 4) สองฝั่งคลอง ของ ว. วินิจฉัยกุล
 - 5) กระท่อมแสงตะวัน ของ ถวัลย์ มาตรฐาน
 - 6) ข้าวหน้าลาน ของ เชิญอักษร
 - 7) แม่ 'ไต้ฝุ่นมาแล้ว' ของ กาญจนา นาคินทร์
 - 8) ลูกชาวนา ของ วีรญาณ์ เจริญโท

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างบรรณนิทัศน์สังเขปของหนังสือสำหรับวัยรุ่น

กฤษณา อโศกสิน. **กระเช้าสีดา**. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2527. 784 หน้า.

ให้รายละเอียดเกี่ยวกับชีวิตบุคคลในวงสังคมเมืองใหญ่ไว้อย่างน่าสนใจ ทั้งการแสดงความคิดเห็น ความประพฤติ การวางตัว และความเข้าใจอันดีต่อปัญหาของบุคคลอื่น

.....**ลมที่เปลี่ยนทาง**. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2520. 560 หน้า.

นวนิยายเรื่องนี้เป็นเรื่องของคนหนุ่มสาวสมัยใหม่ที่มีความเชื่อมั่นว่าพวกตนเป็นชนชั้นปัญญาชน มีทัศนคติต่อสังคมผิดแผกไปจากเดิม มีความมุ่งมั่นในอันที่จะให้มีการเปลี่ยนแปลงค่านิยมสมัยเก่า มิให้มีการแบ่งชั้นวรรณะ แยกความเป็นอยู่ตามฐานะ ซึ่งจะเป็นเหตุให้ประเทศชาติไปไม่รอด เช่นเดียวกับประเทศญวน เขมร และลาว ตัวเอกของเรื่อง คือ ชุม ชาร แคน อำนรรฆ ภิรมยา และธนวิภา มีอุดมการณ์ในการที่จะลดช่องว่างระหว่างบุคคล แต่อุดมการณ์นั้นไม่ควรเห็นอเหตุผล ไม่มีสิ่งใดร้ายแรงจนแก้ไขไม่ได้ ถ้าเรามีความเข้าใจและร่วมมือกันให้ดีที่สุด

คำพูน บุญทวี. **นายฮ้อยทมิฬ**. กรุงเทพฯ : สุรเดช, 2520. 319 หน้า.

นวนิยายเรื่องนี้เป็นนวนิยายจากชีวิตที่แท้จริงของผู้เป็นนายฮ้อยหรือหัวหน้าในทางการค้า โดยเฉพาะคำว่า “นายฮ้อยควาย” หมายถึง หัวหน้าใหญ่ในขบวนควายที่ต้อนควายไปขายทางภาคกลาง ซึ่งต้องเป็นผู้รับผิดชอบหรือมีคุณสมบัติพิเศษ เช่น มีอำนาจเต็มที่ในการสั่งงานเพียงผู้เดียว มีความชำนาญในภูมิประเทศ เป็นคนแข็งแรง มีความรู้ด้านไสยศาสตร์ อยู่ยงคงกระพัน ชำนาญในการใช้อาวุธต่างๆ เป็นต้น เรื่องนี้กล่าวถึงการเดินทางของนายฮ้อยคนหนึ่งชื่อเคน ซึ่งต้อนควายจากอีสานมาขายที่กรุงเทพฯ โดยผจญกับอุปสรรคต่างๆ อันเกิดจากผู้คนและสิ่งแวดล้อมระหว่างเดินทาง แต่ก็สามารถบรรลุถึงจุดหมายได้โดยสวัสดิภาพ นอกจากนี้ยังให้ความรู้ในการปรุงอาหารแปลกๆ และภาษาของภาคอีสานอีกด้วย

จำลอง ผึ้งชลจิตร. **ขำน้อยกลางทุ่ง**. กรุงเทพฯ : ดันหมาก, 2524. 186 หน้า.

เรื่องการผจญภัยและการใช้ชีวิตของเด็กชายคนหนึ่งในท้องทุ่งภาคใต้ สะท้อนให้เห็นถึงความโอบอ้อมอารี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือกันในหมู่บ้านชาวชนบท สอดแทรกทัศนคติในด้านการศึกษา การครองชีพ การเมือง รวมทั้งความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างเด็กกับผู้ใหญ่

เจตนาพร (นามแฝง). **หลุยส์ อีโก้และเพื่อน**. กรุงเทพฯ : วลี, 2526. 95 หน้า.

หนังสือเรื่องเกี่ยวกับชีวิตของเด็กลูกครึ่ง 4 คนซึ่งกำพร้าพ่อแม่ ชีวิตของเด็กพวกนี้ต้องดิ้นรนต่อสู้อยู่เสมอเพื่อความอยู่รอด โดยมีนักสังคมสงเคราะห์บางคนเข้ามาช่วยเหลือพวกเขา ตลอดเรื่องเป็นการผจญภัยช่วยเหลือเพื่อนลูกครึ่งคนหนึ่งที่ถูกขโมยไปตั้งอันตราย ผู้อ่านจะรู้สึกมีส่วนร่วมในการกระทำของเด็กๆ พวกนี้ เห็นอกเห็นใจในความยากลำบากของพวกเขา และซาบซึ้งในน้ำใจที่พวกเขามีต่อกัน

ทำนุ อันประเสริฐ. **กระท่อมน้อยกลางทุ่ง**. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, 2524. 120 หน้า.

เรื่องราวที่แสดงให้เห็นถึงความรัก ความผูกพัน และความพึงพอใจของแคนและครอบครัวของเขาที่ใช้ชีวิตอย่างราบเรียบและสงบสุขที่กระท่อมกลางทุ่ง พวกเขาต่างทำมาหากินด้วยความขยันหมั่นเพียร อดทน มีความสุภาพและอ่อนน้อม และมีความเมตตากรุณาต่อสัตว์

_____ **เพื่อนแท้**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2526. 118 หน้า.

เป็นหนังสือชุดไพเราะกว้าง

เนื้อเรื่องกล่าวถึงความรักและความผูกพันกันอย่างแน่นแฟ้นของสัตว์ 3 ชนิด คือ ลิง นกกระต่าย และกระต่ายน้อย ซึ่งอาศัยอยู่ร่วมกันในป่าใหญ่ ต่างฝ่ายต่างมีความเสียสละพึ่งพาอาศัยกันและกัน มีความสามัคคีกลมเกลียวกัน เป็นเพื่อนแท้ที่ยอมสละแม้กระทั่งชีวิต เพื่อช่วยเหลือปกป้องเพื่อนยามเมื่อพบกับอันตราย นอกจากนี้ยังมุ่งสอนให้เด็กเห็นคุณค่าของป่าเขาลำเนาไพรซึ่งเป็นทรัพยากรของชาติที่มีค่ายิ่ง ควรที่จะได้สงวนรักษาไว้ให้ดี และหวังให้เด็กมีความรักและความเมตตาต่อสัตว์ทั้งหลาย

นิเวศน์ กันไทยราษฎร์. **จดหมายถึงลูก**. ภาพโดย ผดุง พรหมมูล. กรุงเทพฯ : เรือนอักษร, 2525. 127 หน้า.

เมื่อทราบว่าตนกำลังจะมีลูก พ่อจึงเขียนความในใจในฐานะเป็นพ่อเป็นแม่ เป็นจดหมายถึงลูกตั้งแต่ลูกลังอยู่ในท้องของแม่ จนกระทั่งคลอดออกมา จดหมายแต่ละฉบับแสดงความรักและความจริงใจที่มีต่อลูกและปัญหาต่างๆ ที่มีต่อสังคม สอดแทรกเหตุการณ์ของบ้านเมืองและข้อคิดที่ประจักษ์ประชันสังคม

บุญโชค เขียมวิริยะ. นายอำเภอปฏิวัติ. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ, 2519. 336 หน้า.

เป็นเรื่องราวชีวิตของนายอำเภอคนหนึ่งที่สามารถนำตนเองให้พ้นจาก “ภัยรอบด้าน” ในท้องถิ่นที่เขาปกครอง โดยได้ศึกษาจากบทเรียนที่ล้มเหลวของนายอำเภอคนก่อน ผู้เขียนต้องการจะสะท้อนภาพพจน์อันแท้จริงที่เกิดขึ้น และมีอยู่ในรายงานของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย และงานด้านบริหารท้องถิ่น ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องซึ่งจะเป็นแนวทางปฏิวัติภาพบริหารราชการส่วนภูมิภาคของเรา

พนม นันทพฤกษ์. เด็กชายชาวเล. กรุงเทพฯ : ต้นหมาก, 2524. 162 หน้า.

เนื้อเรื่องกล่าวถึงเด็กชายชาวใต้วัย 12-13 ปี กับเพื่อนฝูงและผู้คนที่เป็นเครือญาติของเขาซึ่งส่วนใหญ่ดำรงชีวิตอยู่กับท้องทะเล เด็กชายคนนี้เมื่อจบการศึกษาจากโรงเรียนของรัฐบาลแล้วก็มีความจำเป็นต้องทำงานหนักในทะเล เขาต้องปรับตัวเพื่อเรียนรู้การดำรงชีวิต หนังสือเรื่องนี้สะท้อนภาพให้เห็นการดำเนินชีวิตของประชาชนตามแถบริมทะเล สภาพของทะเล และประเพณี ตลอดจนความเชื่อถือของชาวใต้

_____ . บองหลา. กรุงเทพฯ : 2525. 164 หน้า.

“บองหลา” เป็นชื่อของเด็กชายในชนบทภาคใต้ เป็นเด็กดีและมุ่งมั่นเรียนหนังสือด้วยความหวังว่า เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่จะช่วยพัฒนาหมู่บ้านของตนให้รุ่งเรือง เนื้อเรื่องสะท้อนให้เห็นสภาพสังคมในชนบท การดำเนินชีวิตและความรู้สึกนึกคิดของผู้คนในท้องถิ่นของภาคใต้

มานพ แก้วสนิท. ไข่นุ้ยไปโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ดวงกมล, 2525. 95 หน้า.

เนื้อเรื่องสะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับโรงเรียน ตัวละครเอกของเรื่องชื่อ “ไข่นุ้ย” ผู้มีบทบาทสำคัญเกี่ยวข้องกับเพื่อนๆ ในวัยเดียวกัน เป็นเรื่องประสบการณ์ชีวิตของเด็กนักเรียนที่มีทั้งความสุขสนุกสนาน ความรักใคร่กลมเกลียว การทะเลาะเบาะแว้ง ซึ่งในบางครั้งก็ได้รับการลงโทษจากครูบ้าง แต่ละตอนของเรื่องแทรกคติให้เด็กประพฤติตนเป็นคนดีและเชื่อฟังคำสั่งสอนของพ่อแม่และครู

สีฟ้า (นามแฝง). ใต้ฟ้าสีคราม. กรุงเทพฯ : คลังวิทยา, 2520. 2 เล่ม.

สีเงินหนุ่มชาวม้งที่อาศัยอยู่บนดอยตอนเหนือสุดของจังหวัดเชียงราย รักใคร่กับมัทธิสสาวชาวกอง เมื่อครั้งเรียนร่วมวิทยาลัยเดียวกัน ทั้งคู่มีอุดมคติตรงกันที่จะมาช่วยพัฒนาชาวเขาให้มีความเจริญ แต่ก็ไม่สามารถจะให้ชาวเขานั้นเปลี่ยนแปลงความคิดเก่าๆ ได้ เช่นเกี่ยวกับงานศพ การรักษาความสะอาด ทำให้มัทธิสหัวใจจึงกลับกรุงเทพฯ แต่ในที่สุดมัทธิสก็ตัดสินใจกลับมาอยู่กับสีเงินอีก เพื่อช่วยกันพัฒนาพวกม้งให้เจริญต่อไป นวนิยายเรื่องนี้ให้ความรู้เกี่ยวกับขนบธรรมเนียมของชาวม้งเป็นอย่างดี รวมทั้งภาษาม้งด้วย

สุวรรณี สุคนธา. (นามแฝง) พระจันทร์สีน้ำเงิน. กรุงเทพฯ : ศิลปบรรณาคาร, 2524. 716 หน้า.

ตัวเอกของเรื่องเป็นลูกชายคนเดียวของครอบครัวที่พ่อแม่แยกทางกัน สะท้อนให้เห็นชีวิตที่ต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดและความอยู่ดีกินดีของครอบครัว ซึ่งบางครั้งวัยรุ่นก็ไม่เข้าใจหรือไม่สามารถจะยอมรับได้ นอกจากนี้ยังได้ตีแผ่สังคมของวัยรุ่นซึ่งผู้ใหญ่ก็ไม่เข้าใจเช่นกัน ตัวเอกของเรื่องนี้ตกเป็นทาสอันเลวร้ายของสังคมอย่างรุนแรง

โสภาค สุวรรณ. (นามแฝง) จดหมายถึงคุณยาย ภาค 3. กรุงเทพฯ : รวมสาส์น, 2526. 142 หน้า.

บันทึกชีวิตการเจริญเติบโตของเด็กหญิงไทย 3 คน แก้ว ฟาง และนก ในสหรัฐอเมริกา เด็กหญิง 3 คนเดินทางจากบ้านเกิดเมืองนอนตั้งแต่อายุยังเยาว์วัย การอบรมสั่งสอนที่เด็ก 3 คนได้รับจากพ่อแม่เป็นแบบไทยๆ มีสัมมาคารวะ มารยาทดีงาม สุภาพ ยึดมั่นในศาสนา ถึงแม้จะต้องไปเรียนรู้อาชีพ แต่ไม่ได้รับเอานิสัยใจคอแบบวัฒนธรรมชาวตะวันตกมา แนวการเขียนใช้ลักษณะการเขียนจดหมายของหลานสาว 3 คนถึงคุณยายที่อยู่กรุงเทพฯ เป็นเชิงบันทึกเหตุการณ์ เล่าเกร็ดชีวิตความเป็นอยู่ในโรงเรียนและครอบครัวไทยในต่างประเทศ ซึ่งนอกจากจะให้แนวคิดในเรื่องของวัฒนธรรมไทยแล้ว ยังสอดแทรกเรื่องราวของชีวิตสังคมคนอเมริกันและภูมิประเทศที่น่าสนใจด้วย สำนวนภาษาของผู้เขียนสละสลวยน่าอ่านมาก

.....หนังสือไฟ. กรุงเทพฯ, 2525. 2 เล่ม.

เนื้อเรื่องกล่าวถึงความคิดเห็นขัดแย้งของบุคคลสองกลุ่ม ได้แก่ บุคคลฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายผู้ก่อการร้าย ผู้ก่อการร้ายได้พยายามทุกวิถีทางที่จะทำให้ลายประเทศชาติให้ย่อยยับ แต่ตัวเอกของเรื่องคือผู้กองวาริส ได้พยายามต่อสู้อย่างทรหด เข้าพันฝ่าอุปสรรคต่างๆ แม้แต่การให้ผู้หญิงที่ตนรักคือลสาเปลี่ยนใจหันมานิยมสถาบันทั้งสามของไทย สำนวนการเขียนราบเรียบดี ผู้เขียนพยายามปลูกฝังให้เยาวชนเกิดความสำนึกบุญคุณของแผ่นดินไทยที่ตนได้ดำรงชีวิตอยู่

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 5

1. บอกชื่อนวนิยายสำหรับวัยรุ่นที่ได้รับรางวัลจากการประกวดหนังสือในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติในปีล่าสุด
2. ยกตัวอย่างชื่อนวนิยายสำหรับวัยรุ่นที่ให้คติธรรมในด้านความสามัคคี ความขยันหมั่นเพียร ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น ความเมตตากรุณาและความสุภาพอ่อนน้อม มาอย่างละ 1 ชื่อ พร้อมบรรณนิทัศน์ประกอบ

สรุป

1. นวนิยายเป็นวรรณกรรมที่วัยรุ่นชอบอ่านมากที่สุดประเภทหนึ่ง เป็นหนังสือที่ทำให้ความบันเทิงและความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่าน

2. การจัดทำนวนิยายสำหรับวัยรุ่นเริ่มจัดทำตั้งแต่เมื่อใดนั้นไม่มีหลักฐานปรากฏแน่ชัด แต่มีการพัฒนาอย่างค่อยเป็นค่อยไป และมีวรรณกรรมสำหรับวัยรุ่นหลายเรื่องที่เกิดขึ้นจากอุปติการณ์ทางวรรณกรรม กล่าวคือ แรกเดิมผู้เขียนไม่ได้ตั้งใจเขียนเพื่อผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่น แต่เนื่องจากเนื้อเรื่องมีความเกี่ยวข้องกับวัยรุ่น บทบาทและพฤติกรรมของวัยรุ่น นวนิยายเรื่องนั้นจึงเป็นที่นิยมอ่านสำหรับวัยรุ่น และจัดเป็นวรรณกรรมสำหรับวัยรุ่นไปโดยปริยาย

3. นวนิยายสำหรับวัยรุ่นจำแนกตามเนื้อเรื่องได้ 11 ประเภท คือ นวนิยายเกี่ยวกับกีฬา นวนิยายเกี่ยวกับสัตว์ นวนิยายอิงประวัติศาสตร์ นวนิยายวิทยาศาสตร์ นวนิยายเกี่ยวกับชีวิตจริง นวนิยายเกี่ยวกับความรักของหนุ่มสาว นวนิยายผจญภัย นวนิยายเกี่ยวกับเรื่องลึกลับและการสืบสวน นวนิยายอิงเรื่องการเมือง นวนิยายเกี่ยวกับปัญหาของมนุษย์ นวนิยายอิงวัฒนธรรมและความเป็นอยู่ของชนต่างชาติ

4. ลักษณะของเนื้อเรื่องที่ดีของนวนิยายสำหรับวัยรุ่น ควรให้เนื้อเรื่องที่สมจริง ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน ให้ความตื่นเต้นเร้าใจ ให้ความรู้ที่ส่งเสริมสติปัญญา ให้ข้อคิดคติสอนใจ ส่งเสริมให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้เกิดจินตนาการและเกิดอารมณ์คล้อยตาม

5. คุณธรรมในนวนิยายสำหรับวัยรุ่น ได้แก่ ความรักและความจงรักภักดี ความซื่อสัตย์สุจริต ความซื่อตรง ความจริงใจต่อผู้อื่น ความสุภาพอ่อนน้อม ความเมตตากรุณา ความเสียสละ ความสามัคคี ความขยันหมั่นเพียร การประพฤติตนให้อยู่ในกรอบศีลธรรมจรรยา ความมัธยัสถ์ ความยุติธรรม ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความเอื้ออาทรและความมีน้ำใจให้ความช่วยเหลือผู้อื่น เป็นต้น

การประเมินผลท้ายบท

1. จงอธิบายลักษณะและประเภทของหนังสือนวนิยายสำหรับวัยรุ่นมาโดยละเอียด
2. ท่านคิดว่าวัยรุ่นชอบอ่านนวนิยายประเภทใดมากที่สุด เพราะเหตุใด
3. จงยกตัวอย่างนวนิยายที่ท่านชอบมา 2 เรื่อง พร้อมทั้งบอกรายละเอียดของหนังสือเรื่องนั้นๆ ในด้านเกี่ยวกับ 1) โครงเรื่อง 2) ตัวละคร 3) ฉากเรื่อง และ 4) คติหรือข้อคิดที่ผู้อ่านได้รับของแต่ละเรื่องมาพอสังเขป